

ساده نویسی در زبان فارسی

کلیاتی در فن سهولت کلام

از

دکتر شمس الملوک مصاحب

و

دکتر ج . موریس . هوفیلد

اطلاع
نشر

سرشناسه: مصاحب، شمس الملوك . ۱۳۰۰ - ۱۳۷۷

عنوان و نام پدیدآور: ساده‌نویسی در زبان فارسی: کلیاتی در فن سهولت کلام از شمس الملوك مصاحب، ج. موریس. هوفیلد: ناظر غلامرضا لایقی.

مشخصات نشر: تهران، نشر اطلاع، ۱۴۰۱.

مشخصات ظاهري: [۳۲، ۵۸] ص: ۱۴/۵×۲۱/۵ س.م.

شابک: ۶-۶۲۳۱-۸۴-۶۰۰-۹۷۸

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

پادداشت: زبان: فارسی- انگلیسی.

عنوان دیگر: کلیاتی در فن سهولت کلام.

موضوع: نویسنده

Authorship

فارسی -- انشا و تمرین

Persian language -- Composition and exercises

فارسی -- کاربرد

Persian language -- Usage

شناسه افزوده: هولفلد، ج. موریس

Hohlfeld, J. Maurice

شناسه افزوده: لایقی، غلامرضا . ۱۳۴۰

- رده بندی کنگره: PN145

رده بندی دیوبی: ۸۰/۸۰۲

شماره کتابشناسی ملی: ۹۰۲۲۱۷۳

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

نام کتاب: ساده نویسی در زبان فارسی

پدیدآورنده: دکتر شمس الملوك مصاحب / دکتر ج. موریس هوفیلد

ناظر: غلامرضا لایقی

صفحه ارایی: وحید شهبازبور

نمونه خوانی: پژوهانه امیری

حروفچینی: خانم قضات فر

شابک: ۶-۶۲۳۱-۸۴-۶۰۰-۹۷۸

نوبت چاپ: اول

شماره کتاب: ۳۰۰ جلد

تاریخ انتشار: ۱۴۰۱

قیمت: ۷۰۰۰۰ تومان

نشر اطلاع

خیابان مطهری، نرسیده به شریعتی،

بن بست ارمان، پلاک ۵، واحد ۷

تلفن: ۸۸۴۲۸۵۷۷ فکس: ۸۸۴۵۶۲۵۱

9 786006 231846

فهرست مندرجات

- ۷-۱۴ دیباچه
- ۱۵-۲۱ فصل اول - کلیات:
- چرا ساده نویسیم
 - ساده نویسی چیست
 - اصول مهم ساده نویسی
- فصل دوم - نظری به عقاید و آراء علمای فن ادب
- ۲۲-۳۴ درباره خوب نوشتن
- کلیاتی در فضای و بلاغت
 - عقاید علمای ادب راجع به آوردن کلمه های آسان و متداول
 - احتراز از مشکل نوشتن و رعایت مقتضای حال
- ۳۵-۴۱ فصل سوم - کوتاهی کلمه و جمله
- طول متوسط جمله ها و کلمه های فارسی چقدر است
 - چند نکته در سنجش کلمه و جمله
- ۴۲-۴۷ فصل چهارم - به کار بردن کلمه های متداول و آشنا
- کلمه های رایج و متداول را چطور انتخاب کنیم
- ۴۸-۵۵ فصل پنجم - به کار بردن کلمه ها و جمله های شخصی
- اقسام کلمه های شخصی
 - اقسام جمله های شخصی
 - سنجش جالب بودن
- ۵۶-۵۷ فصل ششم - اشاراتی چند به نویسنده
- ۵۸ فصل هفتم - نتیجه

دیاچه

حرف زدن و نوشتن در درجه اول وسیله ارتباط بین ما و دیگران است. یعنی ما به وسیله حرف زدن و نوشتن مقاصد و افکار خود را به دیگران می‌فهمانیم. همچنین از مقاصد و افکار آنها مطلع می‌شویم. الفاظ و کلمات اجزاء این وسیله هستند. هر چه این اجزاء ساده‌تر و روشن تر باشد بهتر است و ما را در فهم مقصود یکدیگر کمک می‌کند. به عکس اگر در آنها پیچیدگی و ابهامی باشد، به درک مقصود خلل می‌رساند و خواننده را زود خسته می‌کند و می‌زند. اگر کلامی را که می‌نویسیم، نتوانند بخوانند و بفهمند، فایده نوشتن از بین می‌رود و ارتباط حاصل نمی‌شود.

امروز در سراسر کشور ما هزاران هزار نفر هستند که معلوماتی بین کلاس ۱ تا ۴ ابتدایی دارند. این اشخاص جوان یا پرچند کلاس ابتدایی را تمام کرده‌اند و بعد برای اداره زندگی خود به کار پرداخته‌اند. اشخاص دیگری هم هستند که شاید مدرسه هم نرفته‌اند ولی معلوماتی در این حدود دارند. در سال‌های اینده و به خصوص هر چه تعلیمات اکابر پیش رود به تعداد این افراد افزوده می‌شود. این افراد از خواندن و فهمیدن بیشتر چیزهایی که می‌نویسیم بی بهره‌اند، روزنامه‌های معمولی را نمی‌توانند بفهمند، چون برای آنها مشکل است. زیرنویس فیلم سینما را نمی‌توانند بفهمند (اگر به سینما بروند) و مانند اینها. به این جهت بین ما و آنها ارتباطی نیست. هم را نمی‌بینیم، سخن هم را نمی‌شنویم و فکر و منظور یکدیگر را درک نمی‌کنیم.